

יונים מיונים שונות

של תתגוונים מסויימים בסירחון העז, שמקורם לא בצדוקים ולא כפרושים.
מה שמעניין במיוחד זה שבכנסת-ישראל יושבים כמה וכמה חברי-כנסת שקוראים לעצמם יונים. אני תמיד חשבתי שיונה זה אחד שחושב ששלוש הולך יחד עם ביטחון ויחד עם צדק, ולא רק שהם הולכים ביחד, אלא גם שכל אחד מהם לחוד לא הולך בכלל, והם לא יתכנו זה בלי זה.
והנה, כל מי שיתקרב לחוק הזה מבעד למסך הסירחון ויעיף בו מבט קצר, יראה מיד ששלוש וצדק אין בחוק הזה בכלל, וגם הביטחון שיש בו מפוקפק לגמרי. אז איך, איך, איך יוכלו היונים האלה לעשות ככה? איך יוכלו יונים ידועות בציבור, כמו מרדכי וירשובסקי ואמנון רובינשטיין, וגם יונים כמו מאיר תלמי וחייקה גרוסמן, וגם יונים כמו יוסי שריד

פוליטיקה, מאיזה צד שמריחים אותה, לא מזכירה גן של שושנים. אבל בשבוע שעבר התקבל בכנסת-ישראל החוק אחר, שדבר מסריח כמוהו אני לא זוכר מאז שהתחלתי להריח בפוליטיקה. החוק הזה, שעבר בשקט-בשקט, נקרא „חוק רכי” שת מקרקעין בנגב” וידוע בציבור כ„חוק הבדואים”. לפי החוק הזה „רוכשת” המדינה מהבדואים את אדמתם כדי להקים שדה-תעופה.

החוק הזה לא מסריח „במידת מה”. הוא גם לא מסריח „מזווית מסויימת” או „בצד זה או אחר”. החוק הזה מסריח מלמעלה עד למטה, מכל צד ומכל עבר, מבחוץ ומבפנים. החוק הזה הוא חתיכת סירחון אחת גדולה, משהו קרוב מאוד לאידיאה האמפלטונית של הסירחון.

רחמים

בני רחמים

רחמנות, זה מה שחסר בארץ הזאת, רחמנות. הרי זה ממש נורא מה שקרה עם החטיפה הזאת, ואיך שהוא רצח את הילד. ממש נורא. אין רחמים. איך, איך, איך יכול יהודי לעשות דבר כזה? אין לו רחמים? זה פשוט לא יכול לעבור ככה. כאילו שלום לא קרה. צריך לעי שות משהו. להרוג אותו. צריך לתלות אותו. בעצם, לא איכפת לי גם אם ישרפו אותו, או יצלו אותו על כיסא-חשמלי. ואפשר גם לירות בו בכדורי-דומדום וי לחתוך אותו לחתיכות. רחמים, זה מה שחסר פה.

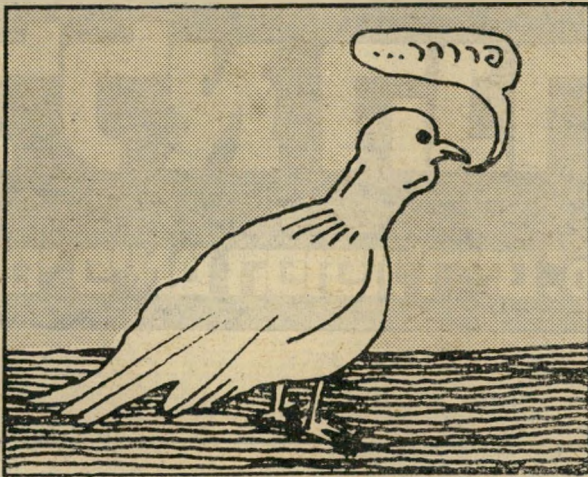
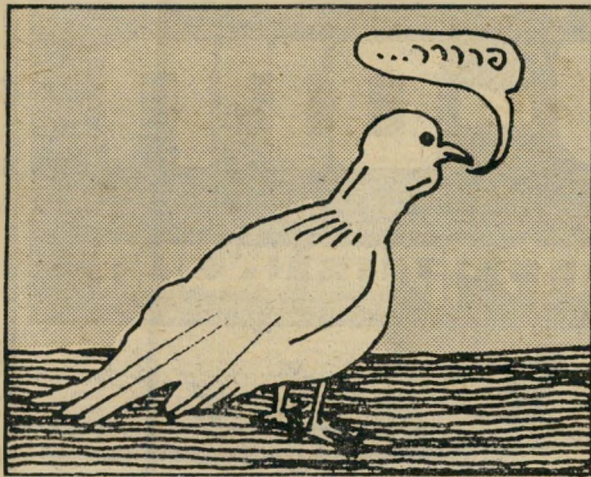
ואמא של הילד, איזה מסכנה. פשוט

ידידים בדלי

אין פה רגשות אנושיים. רחמים וחומא-ניזם חסרים. איך סבלו, משהו נורא. אני אומר לכם, זה לא יכול לעבור בשקט. לחוטף יש אשה, נכון? צריך פשוט להרוג אותה. לחטל אותה בלי חוכמות מיר תרות. הם מבינים רק את שפת הכוח. ואם מישור ירצה גם לאנוס אותה לפני שהוגים אותה, או אפילו אחרי זה, אני לא הולך לעצור בעדו. אי אפשר להמשיך עם זה ככה. צריך להשיב לעם היהודי את מידת הרחמים וההומאניזם. והילד. הוא הרג ילד, הרוצח הזה. אין לו רחמים. צריך להוציא להורג את הילדים שלו. אפשר, למשל, להטביע אותם בדלי, כמו חתולים. אפשר גם לשבור להם את המפרקת. זה פשוט מאוד עם ילדים. תופסים את הצוואר, נותנים לחיצה חזקה אחת, ונגמרו. היה ילד — איננו עוד.

ושלא יחשבו שזה נגמר. אנתנו נחכה להם גם כשיחזרו מגרמניה. זה לא עובר כל-כך מהר, דברים כאלה. איפה הרחמים שהיו פעם בארץ הזאת?

מימין יונה מסריחה, משמאל יונה רגיזה, הכל אותו דבר, אבל הריח...

ודויד גלאס, לעשות את זה? איך הם יכלו להצביע בעד החוק הזה או אפילו להימנע או אפילו להיעדר? איך זה שאף אחד מאלה, ומעוד כמה, לא הרים אפילו אצבע קטנטנה אחת נגד החוק המסריח הזה?

אני רוצה להויע כאלו ברבים, שכאשר יונים כאלה צחורות מצביעות בשביל חוק כזה מסריח או נמנעות בשבילו, זה לא עובר סתם ככה. קורה משהו. הסירחון של החוק הזה הוא סירחון חזק מאוד. סירחון שנדבק, היונים האלה הן עכשיו יונים מסריחות.

צריך להיות ברור שכשמסתכלים על יונה רגיזה ועל יונה מסריחה, אין שום הבדל נראה לעין. אותו הגובה, אותו הרוחב, אותו הצבע. גם מצד השמיעה אין שום הבדל. יונה רגיזה ויונה מסריחה עושות בדיוק אותו פררר, פררר. הן גם עפות אותו דבר, הכל אותו הדבר — חוץ מהריח. היונים האלה פשוט מסריחות עכשיו, ואני לא רוצה לומר מצחינות, בשביל לא להעליב אף אחד.

אין לי חשק להסביר כאן למה אני חושב שהחוק הזה כל-כך מסריח. זה יהיה סיפור ארוך. נאמר רק שזה החוק הכי גועני והכי גזלני מכל החוקים של מדינת-ישראל שאני מכיר. כל פעם שאני רק חושב על החוק הזה, עולה לי באף כזה סירחון, שאני מוכרח ללכת לשירותים של התחנה המר-כזית בתל-אביב בשביל להריח משהו יותר טוב. כל אחד, שיחשוב על הדבר הכי מסריח שהוא יכול לחשוב עליו — וככה מסריח החוק הזה שקיבלה הכנסת ברוב עצום. אני, למשל, חושב שמה שיכול אולי להיות מסריח כמו החוק הזה, זה שלוש שיניים רקובות בפה של חבר-כנסת מתנועת „התחייה” יש לו גם אולקוס. לא פחות מזה במילימטר.

זה ששר-המישפטים שלנו שמואל תמיר בישל את החוק הזה, מסביר את מקור הסירחון. זה שממשלת הליכוד — מפד”ל-אגודת-ישראל-דימוקרטים העלתה אותו, מסביר את סיבת הריח. זה שהמערך ושי”י תמכו בו, מסביר את קיומם

מי שאמר את המילה האחרונה

איתו חוסיין. רק מומחה לסימניקה יכול להסביר איך זה שאם אש”ף ישתנה זה לא יהיה אש”ף, ואם חוסיין ישתנה זה יהיה חוסיין.

רביעות, פרס הוא סובלני, ומוכן ללכת מרחק עצום לקראת הערבים בעניין ירו-שלים. הוא מוכן לתת לכלי-הקודש ה-מוסלמים ללבוש גלימה יפה! זו בהחלט התקדמות עצומה בתפיסה המדינית שלו. וחמישית, יש לנו התפיסה ההיסטורית העמוקה. היה פרק חקלאי, אומר פרס, ואחריו היה פרק ביטחוני, ואילו בעולם המחר מחכה לנו פרק תעשייתי. מה זה פרק חקלאי אני מבין. מגדלים עגבניות, קישואים, אבוקדו, דברים כאלה. מה זה פרק תעשייתי אני גם מבין. אבל מה זה פרק ביטחוני? ואיך הוא משתלב עם שני הפרקים האחרים, זה שלפניו זה שאחריו? את זה אני לא מבין ופרס כן, ורק בגלל זה הוא כבר שווה כל קול. אני חושב שכבר אמרתי פעם, שבניגוד לרבינו, שלו יש מוח אנליטי, לפרס יש מוח סינתטי. ובכן, היום, היום החמישי בבוקר, אין לי ספק שמה שנחוץ לישראל מחר זה ראש-ממשלה עם מוח סינתטי.

פשוט לבדוק מי אמר את המילה האחרונה בתעמולת הבחירות בטלוויזיה. ולי, עכשיו, קורה אותו דבר במילחמה הגדולה בין רבין ופרס. אני רוצה להודיע שביום חמישי בבוקר, אחרי שראיתי את פרס בתכנית „מוקד” בטלוויזיה, נוסף לו עוד קול אחד בסקרים, וכל זה בלי נאפאס אפילו.

קודם כל אני בעד פרס כי הוא נעשה מומחה לענייני המחר. מומחים לענייני האתמול כבר יש הרבה, כמו שאמר בן-גוריון, אבל מומחה לענייני המחר יש רק אחד, וזה פרס עצמו. שנית, בטוח שפרס הוא קוסם. ברור לגמרי שרק קוסם יכול מצד אחד לקצץ בתקציב המדינה, ומצד שני לתת לכל בחור או בחורה שמתחררים מהצבא 300 או 400 אלף לירות. שלישית, פרס הוא מומחה לסימני-קה, וגם מכיר בעל-פה את כתבי הרב בורג. כמו הרב בורג אומר גם פרס שאם אש”ף יכיר בישראל ויפסיק את הטי-רור, זה לא יהיה אש”ף. לעומת זאת, אם חוסיין יסכים לפשרה טריטוריאלית ולירושלים המאוחדת, זה יהיה בדיוק

לא מזמן סיפרה לי בחורה אחת מה שקרה אצלם בבית לפני הבחירות האחרונות. הלהיטים הגדולים היו סירטי-התעמולה של המפלגות השונות. בעלה היה חוזר מהעבודה, מתמלא בנאפאס טוב, מתיישב מול הטלוויזיה, ואסור להפריע לו. היה מסתכל בסרטים בהת-פעלות וממש מתרגש.

„תשמעי, תשמעי מה שהוא אומר, ממש צודק!” היה אומר לאשתו, „וואל-לה, בשבילם אני מצביע!” ככה אחרי הסרט הראשון. היה מגיע הסרט השני, הבעל לוקח עוד שאכט-השתיים, ומק-שיב מרותק למה שאומרים אלה מה-מיפלגה השניה.

„תשמעי, תשמעי מה שהוא אומר!” היה אומר לאשתו, „וואללה, הוא צודק, אני מצביע בשבילם!” וככה היה בכל הסרטים, חוץ מהסרטים של פלאטו-שרון, אולי, כי הבעל הוא לא מבין אידיש, רוסית, צרפתית ולאדינו, וביגלל הנאפאס נראו לו האותיות למטה כמו קרבות-אוויר בין יונים וניצים. ככה היה הבעל הוא משתכנע מכל אחד עד הסרט הבא, ומי שרוצה לדעת איך הצביע, צריך